

Σ' αυτούς που έφυγαν... Σ' αυτούς που έμειναν...

written by Σβούρα | 05.03.2023

Ήταν ένα δρομολόγιο όπως τα άλλα. Μόνο που αυτή τη φορά η πλειοψηφία των επιβατών ήταν νέοι. Ήταν φοιτητές και φοιτήτριες που, μετά από ένα τριήμερο ξεγνοιασιάς και ξεκούρασης, επέτρεφαν στη σχολή τους.

Κανένας δεν προέβλεψε το κακό που θα' ρχόταν.

Η σύγκρουση με την εμπορική αμαξοστοιχία ήταν ακαριαία. Σε λίγα μόνο δευτερόλεπτα η χαρά του ταξιδιού έγινε τρόμος.

Τυχεροί όσοι βρέθηκαν στα τελευταία βαγόνια. Αυτοί σώθηκαν.

Οι υπόλοιποι τραυματίστηκαν, ακρωτηριάστηκαν, κάηκαν, απανθρακώθηκαν.

Είπαν: ήταν ανθρώπινο λάθος, μια κακιά στιγμή, ο υπεύθυνος θα τιμωρηθεί.

Κανένας δεν αναφέρθηκε στα πραγματικά αίτια της ανθρώπινης τραγωδίας, γιατί κανένας δεν ήθελε ν' απογυμνωθεί και να μάθουμε αυτά που τόσα χρόνια βλέπαμε κι υποψιαζόμαστε.

Πίστεψαν πως ένας δακρύβρεχτος λόγος, μια παραίτηση, λίγα λουλούδια, κάποιες φρούδες υποσχέσεις, αρκούν για να γιατρέψουν τον πόνο και να κοιμήσουν ή ακόμα και να σκοτώσουν τη μνήμη και τη συνείδησή μας, τις ποτισμένες με θλίψη, θυμό κι

οργή για το άδικο αίμα και για όσα έχουν συμβεί και συμβαίνουν στον τόπο μας.

Ας σιωπήσουν λοιπόν οι υπεύθυνοι κι ας αναλάβουν σοβαρά τις ευθύνες τους δίχως να τις θάψουν για μια ακόμα φορά στα συντρίμια ενός πολύνεκρου δυστυχήματος.

Ας αφουγκραστούν έστω για λίγο την κραυγή και τον θρήνο ενός ολόκληρου λαού που πενθεί, κι ας ακούσουν τη φωνή μιας μάνας που σπαράζει:

“ΣΚΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ!

ΤΩΡΑ ΟΥΡΛΙΑΖΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ, ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ, ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ!”